

S-a arătat că au fost declarate neconstituțională și art.2 și 3 din O.U.G. nr.1/2009 prin decizia nr.989/2009 a Curții Constituționale.

Acțiunea este scutită de la plata taxei de timbru, conform art.270 Codul Muncii republicat.

Pârâțul legal citat nu a depus întâmpinare și nici acte în apărare.

Din examinarea actelor și lucrărilor dosarului instanța reține următoarele:

Analizând cu precădere, potrivit art.137 al.1 C.pr.civ., excepția prescripției parțiale a dreptului la acțiune, instanța apreciază ca aceasta este întemeiată.

Astfel, potrivit art.268 al.1 lit.c C.muncii republicat, cererile în vederea soluționării unui conflict de muncă pot fi formulate „*în termen de 3 ani de la data mășterii dreptului la acțiune, în situația în care obiectul conflictului individual de muncă constă în plata unor drepturi salariale neacordate sau a unor despăgubiri către salariat (...)*”.

Or, în raport de aceste dispoziții și reținând că prezenta acțiune a fost formulată de reclamant la data de 12 martie 2012, instanța urmează a constata drept întemeiată excepția prescripției parțiale a dreptului la acțiune având ca obiect diferența de drepturi salariale pentru perioada 01 octombrie 2008 – 31 ianuarie 2009, urmând a o admite ca atare.

În ce privește fondul cauzei, se constată că prin O.G. nr.15/2008 privind creșterile salariale ce se vor acorda în anul 2008 personalul didactic din învățământ, aprobată cu modificări prin Legea nr.221/2008, s-au prevăzut o serie de creșteri salariale personalului didactic și pentru cel didactic auxiliar, începând cu data de 01.10.2008.

Acest motiv a fost supus controlului de constituționalitate, iar prin decizia nr.1093 din 15.10.2008, Curtea Constituțională a respins excepția de neconstituționalitate, constatând implicit că Legea nr.221/2008 este constituțională.

Prin O.U.G. nr.136/2008, dispozițiile Legii nr.221/2008 privind data acordării creșterilor salariale, au fost modificate, în sensul acordării majorărilor salariale de 50%, cadrelor didactice, începând cu luna aprilie 2009.

Curtea Constituțională sesizată cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor O.U.G. nr.136/2008 de către Avocatul Poporului, prin decizia nr.1221/10.11.2008, a admis excepția și a constatat că prevederile acestei ordonanțe sunt neconstituționale.

Ulterior, Guvernul a emis o nouă ordonanță de urgență, respectiv O.U.G. nr.151/2008, prin care se reduc majorările salariale la care ar fi avut dreptul personalul din învățământ, în temeiul Legii nr.221/2008, însă Curtea Constituțională prin decizia nr.842/2.06.2009, constată neconstituționale prevederile art.I, pct.2 și 3 din această ordonanță.

La data de 29.01.2009, Guvernul prin O.U.G. nr.1/2009 modifică dispozițiile O.G. nr.15/2008 și ale Legii nr.221/2008, iar ulterior apariției acestei ordonanțe s-au mai adoptat încă două ordonanțe, respectiv O.U.G. nr.31/2009 și O.U.G. nr.41/2009, care conțin prevederi similare cu cele ale O.U.G. nr.1/2009.

Sesizată cu excepția de neconstituționalitate a acestor ordonanțe, Curtea Constituțională prin decizia nr.842/02.06.2009 și decizia nr.989/30.09.2009, s-a pronunțat asupra neconstituționalității dispozițiilor criticate, constatând neconstituționalitatea acestora.

Față de succesiunea actelor normative enumerate, având în vedere deciziile Curții Constituționale, prin care s-a stabilit ca fiind neconstituționale dispozițiile O.U.G. nr.151/2008 și cele ale O.U.G. nr.1/2009, instanța, raportat la prev. art.31 alin.1, 2 și 3 din Legea nr.47/1992, republicată, se constată că pretensiile deduse judecății sunt întemeiate pe disp. Legii nr.221/2008, lege prin care au fost aprobate prev. O.G. nr.151/2008, privind creșterile salariale ce se vor acorda în anul 2008 personalului din învățământ.

În această situație, modificările aduse O.G. nr.15/2008, prin disp. art.I, pct.2 și 3 din OUG nr.31/2008, nu mai produc efecte, fiind suspendate de drept, conform art.31 alin.3 din Legea nr.47/1992 și nici modificările aduse prin actele normative ulterioare unor prevederi suspendate de drept nu pot produce efecte.

Cum prin decizii succesive Curtea Constituțională a declarat neconstituționale modificările aduse O.G. nr.151/2008, rezultă că acest act normativ, astfel cum a fost aprobat prin Legea nr.221/2008, este în vigoare. Drept consecință, potrivit art.169 alin.1 din Codul muncii, angajatorul este obligat, în temeiul normelor și principiilor răspunderii civile contractuale, să-l despăgubească pe salariat în situația în care a suferit un prejudiciu material sau moral din culpa angajatorului în timpul îndeplinirii obligațiilor de serviciu, sau în legătură cu serviciu, neplata salariului stabilit de lege, reprezentând o încălcare a contractului individual de muncă, intervenit între angajator și salariat, potrivit art.157 alin.2 Codul muncii, care atrage răspunderea civilă contractuală a celui ce angajează.

În plus Înalta Curte de Casație și Justiție în soluționarea recursurilor în interesul legii formulate de Colegiul de conducere al Curții de Apel Galați și de procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, prin decizia nr.3/04.04.2011, a statuat că: *„Ca efect al deciziilor Curții Constituționale prin care au fost declarate neconstituționale ordonanțele de urgență ale Guvernului nr.136/2008, nr.151/2008 și nr.1/2009, dispozițiile Ordonanței Guvernului nr.15/2008, astfel cum a fost aprobată și modificată prin Legea nr.221/2008, constituie temei legal pentru diferența dintre drepturile salariale convenite funcțiilor didactice potrivit acestui act normativ și drepturile salariale efectiv încasate, cu începere de la 1 octombrie 2008 și până la data de 31 decembrie 2009.”*

Adeverința atașată la dosar la fila 4 atestă faptul că reclamanta a fost angajata unității de învățământ pârâtă în perioada menționată în cerere.

Având în vedere motivele de fapt și de drept mai sus enunțate, raportat la prev. Legii nr.221/2008, acțiunea în conflict de drepturi, astfel cum a fost formulată de către reclamantă, va fi admisă ca întemeiată. Ca urmare, va fi obligat pârâta la calculul și plata drepturilor salariale neacordate, reprezentând diferența dintre drepturile salariale efectiv încasate și cele convenite, în conformitate cu prev. Legii nr.221/2008, începând cu data de 01.02.2009 și până la data de 31.08.2009 către reclamantă. Pentru o justă despăgubire și pentru repararea prejudiciului suferit, în baza art.161 alin.4 Codul muncii (în vigoare la data respectivă), se va dispune actualizarea acestor sume cu indicii de inflație la data plății efective.

Văzând că nu au fost solicitate cheltuieli de judecată de către pârâtă.

*Pentru aceste motive,
În numele legii,*

HOTĂRĂȘTE:

Admite excepția prescripției parțiale a dreptului material la acțiune pentru perioada 01.10.2008 – 31.01.2009.

ADMITE în parte acțiunea în conflict individual de muncă formulată de către SINDICATUL ÎNVĂȚĂMÂNT PREUNIVERSITAR JUDEȚUL HUNEDOARA, cu sediul în mun. Deva, str. Gh. Barițiu, nr. 2, jud. Hunedoara, în numele și pentru membrul de sindicat, reclamanta MANIȚIU CORNELIA-ALEXANDRINA, în contradictoriu cu pârâta ȘCOALA GENERALĂ „I.C. SÎRBU”, cu sediul în Petrila, str. Tudor Vladimirescu, nr.5, jud. Hunedoara și în consecință:

Obligă pe pârâtă la calculul și plata către reclamantă a diferențelor de drepturi salariale neacordate, reprezentând diferența dintre drepturile salariale efectiv încasate și cele convenite în conformitate cu prevederile Legii nr.221/2008, începând cu data de 01.02.2009 și până la 31.08.2009, actualizate în funcție de indicii de inflație la data efectivă a plății.

Fără cheltuieli de judecată.

Cu drept de recurs în termen de 10 zile de la comunicare.

Pronunțată în ședință publică, azi, 12 iunie 2012.

Președinte
Filimon Cornelia

Asistenți judiciari

Oșan Adriana Geta

Santamarian Gabriela

Concediu odihnă

Președinte Tribunal

Sturza Livia Daniela

Grefier

Barb Andreea Elena

16.07.2012
4 ex - FC/BAE

PENTRU CONFORMITATE
GREFIER.

